

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/63/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7605200174
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Kočišová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7605200174.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Janky Kočišovej a sudcov JUDr. Vladimíra Hriba PhD. a Mgr. Márie Hlaváčovej v spore žalobcu: C. A., nar. XX.X.XXXX, W. Č.. X, J. W. F., IČO: 40 959 651, zast. JUDr. Marián Ševčík, CSc., advokát, Nezábudková č.22, Bratislava, JUDr. Soňa Markovičová Kissová, advokátka, Nám. SNP 13, Bratislava, proti žalovaným 1/ Š. T. - ROŠERO, Duklianska 47/A, Spišská Nová Ves, IČO: 33 984 425, 2/ ROŠERO-P, s.r.o., Duklianska 47/A, Spišská Nová Ves, IČO: 36 194 514, obaja právne zastúpení JUDr. Emília Šimkuláková, advokátka, Štefánikovo nám. č.2, Spišská Nová Ves, 3/ ČSOB Leasing, a.s. Panónska cesta č.11, Bratislava, IČO: 35 704 713, zast. JUDr. Jozef Mészáros, advokát, Jesenského č.2, Bratislava, o určenie platnosti odstúpenia od zmluvy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 6.2.2018, č.k. 12Cb/7/2005-776 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR pod sp. zn. Rvp 2332/2017.
2. Uviedol, že v spore žalovaný v treťom rade podal návrh na prerušenie konania v zmysle ust. § 164 C.s.p.. Žalovaný v 3. rade podal dňa 13.12.2017 na Ústavnom súde SR ústavnú sťažnosť vo veci porušovania základných práv a slobôd vyplývajúcich z Ústavy SR, ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv podľa čl. 127 Ústavy SR proti porušovateľovi Krajský súd v Košiciach. Konanie je vedené na ÚS SR pod sp. zn. Rvp 2332/2017. Dôvodom podania je, že uznesením odvolacieho súdu a jeho postupom boli porušené základné práva a slobody žalovaného v 3. rade.
3. Po citovaní § 164 a § 165 C.s.p. súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na predmet konania vedeného pred ÚS SR, je uvedené konanie konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, preto súd konanie v zmysle cit. ust. prerušil do právoplatného rozhodnutia ÚS SR vo veci sp. zn. Rvp 2332/2017.
4. Proti uzneseniu podal odvolanie žalobca podľa § 362 C.s.p. Nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že konania pred ÚS SR má zásadný význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní.
5. Zastáva názor, že nie sú splnené zákonné podmienky, aby ústavný súd v tomto štádiu konania všeobecných súdov, rozhodol o námietkach sťažovateľa tak ako ich on prezentoval v sťažnosti.

6. Ak by ústavný súd rozhodol o sťažnosti nálezom, rozhodol by v rozpore so svojou ustálenou rozhodovacou praxou, pretože sa jedná o sťažnosť v štádiu po vrátení veci odvolacím súdom súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Námietky sťažovateľa považuje za problém právneho posúdenia právoplatne nerozhodnutej veci, o ktorej má rozhodnúť súd prvej inštancie.

7. Žalovaný namieta, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, arbitrárne, nepreskúmateľné. Dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastáva názor, nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a je považovaná len za vlastnosť rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci, ktorá prípustnosť dovolania nezakladá. S týmto právnym názorom sa stotožnil aj ústavný súd v rozhodnutiach sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015, I. ÚS 574/2016.

8. Ústavnému súdu jeho postavenie ochrancu ústavnosti, oddeleného od sústavy všeobecného súdnictva, neumožňuje skúmať námietky sťažovateľa, ktoré sú formulované v sťažnosti, v štádiu po vrátení veci krajským súdom súdu prvej inštancie. Tieto námietky sa koncentrujú výlučne na problém právneho posúdenia dosiaľ právoplatne nerozhodnutej veci, pričom systém odvolania ako opravného prostriedku, nekladie ústavnému súdu žiadne prekážky pre meritórny prieskum predmetných námietsk po právoplatnom ukončení konania a sťažovateľovej žalobe v rámci konania o neskôr podanej sťažnosti.

9. Námietku sťažovateľa, že odôvodnenie uznesenia krajského súdu je nedostatočné považuje za nedôvodnú. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia má podať jasné a zrozumiteľné odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania. Odôvodnenie rozhodnutia, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivý proces (II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05).

10. V danom prípade je potrebné brať do úvahy, že konanie na odvolacom súde nebolo ukončené právoplatným rozhodnutím v merite veci, ako aj skutočnosť, že právne posúdenie veci a naň nadväzujúce vysvetlenie vyhodnotenia dôkazov bude úlohou súdu prvej inštancie, považuje odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu v otázke nadobudnutia účinnosti dohody o postúpení a započítaní pohľadávok za stručné, ale postačujúce. Zreteľne z neho vyplýva, že dôkazná sila podľa odvolacieho súdu nie je postavená len na uvedenej dohode, ale v súlade s názorom odvolacieho súdu má súd prvej inštancie vyhodnotiť všetky predložené dôkazy a na základe toho rozhodnúť. Odvolací súd už v predchádzajúcom rozhodnutí vyslovil názor, že dohoda o postúpení a započítaní pohľadávok medzi žalovanými 3., 1. a žalobcom nenadobudla platnosť a účinnosť a preto konštatovanie súdu prvej inštancie, že kúpna zmluva stratila platnosť a účinnosť pred úkonom odstúpenia, je nesprávne. Zároveň konštatoval, že súd prvej inštancie sa pri hodnotení dôkazov obmedzil len na dohodu o postúpení a započítaní pohľadávok a uložil mu vyhodnotiť všetky dôkazy v súlade s ust. § 132 O.s.p..

11. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Ústavný súd nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. V zásade preto nie je oprávnený posudzovať správnosť skutkových a na nich založených právnych záverov všeobecného súdu, ktorého pri výklade a uplatňovaní zákonov v konkrétnom prípade viedli k rozhodnutiu (III. ÚS 78/07, IV. ÚS 27/2010). Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov (III. ÚS 193/2010).

12. Zastáva názor, že rozhodnutie ústavného súdu nemôže zásadným spôsobom ovplyvniť výsledok konania na súde prvej inštancie. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v rozsahu ktorého má konať až do doby kedy dôjde k zrušeniu daného uznesenia. Nie je možné predurčovať hmotnoprávny stav pre rozhodnutie veci, ktoré ešte nebolo vydané, pretože by tým dochádzalo k obmedzeniu subjektívneho hmotného práva žalobcu (NS SR sp. zn. 23Cdo/1454/2009).

13. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a nariadil súdu prvej

inštancie vo veci konať a rozhodnúť.

14. Žalovaný 3. nesúhlasí so žalobcom, že rozhodnutie o prerušení konania nie je správne. Nesúhlasí s názorom, že ústavnému súdu jeho postavenie neumožňuje skúmať námietky sťažovateľa formulované v sťažnosti v štádiu po vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Vo svojej sťažnosti poukázal na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR, podľa ktorej po rozhodnutí veci zastáva názor, podľa ktorého jeho rozhodovacia prax v minulosti nepripúšťala preskúmavanie rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorými boli v odvolacom konaní rozsudky prvostupňových súdov zrušené, avšak v záujme poskytnutia účinnej ochrany základným právam účastníkov konania, nie je možné na tomto názore zotrvať bezvýhradne. Prípadmi hodnými odlišného prístupu sú prípady rozhodnutí odvolacieho súdu, v ktorých tento porušil základné práva sťažovateľa a v prípade odmietnutia preskúmania postupu odvolacieho súdu a napravenia jeho pochybenia, by bol účastník vystavený v konaní postupu súdu prvého stupňa, ktoré bolo poznačené porušením práv účastníka. Tento názor potvrdil ÚS SR rozhodnutiami sp. zn. III. ÚS 46/2013-40, I. ÚS 357/2016.

16. Vzhľadom na obsah ústavnej sťažnosti a možný spôsob rozhodnutia ÚS SR, ktorým uznesenie odvolacieho súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie, je správne konštatovanie súdu prvej inštancie, že konanie na ÚS SR je konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie v tomto konaní. Rozhodnutie o prerušení konania je správne a navrhuje ho potvrdiť.

17. Odvolací súd prejednal odvolanie podľa § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania s poukazom na ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne a podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ho potvrdil.

18. V prejednávanvej veci súd prvej inštancie konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR pod sp. zn. Rvp 2332/2017.

19. Konanie bolo prerušené na návrh žalovaného 3., ktorý podal na Ústavnom súde SR ústavnú sťažnosť vo veci porušovania základných práv a slobôd vyplývajúcich z Ústavy SR a ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv podľa čl. 127 Ústavy SR proti porušovateľovi Krajský súd v Košiciach. Konanie je vedené na ÚS SR pod sp. zn. Rvp 2332/2017. Dôvodom podania sťažnosti je, že napadnutým uznesením odvolacieho súdu a jeho postupom boli porušené základné práva a slobody žalovaného 3. vyplývajúce z Ústavy SR a ľudské práva a základné slobody vyplývajúce z medzinárodných zmlúv, ktoré SR ratifikovala.

20. Podľa § 164 C.s.p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

21. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že vzhľadom na predmet konania vedeného na Ústavnom súde SR, je konanie na Ústavnom súde SR konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie súdu v predmetnom konaní a preto napadnuté uznesenie o prerušení konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu vo veci sp. zn. Rvp 2332/2017 potvrdil.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).